

gen stod ret fremmed overfor Gennemførelsen af disse meget indgribende Tvangsforanstaltninger, er det forstaaeligt og naturligt, at der krævedes et baade alsidigt og stort Apparat for Gennemførelsen af disse Foranstaltninger. Nu er derimod efterhaanden en Del af de herhenhørende Bestemmelser enten udgaaet af Loven, eller de paagældende Foranstaltninger er kommet ind i mere faste Former, saa at hverken Administrationen eller Befolkningen staa saa usikkert overfor disse Forhold, som de gjorde i Begyndelsen. Bestemmelserne om Arbejdskraft og Indkvartering m. m. viste sig jo snart overflødige og er ikke medtagne i de senere Love, og baade Tørve- og Brunkulsproduktionen er nu oppe paa en saadan Højde, at der sikkert ikke behøves nogen Animering fra det offentlige Side. Flertallet finder derfor ingen Grund til at afvige fra Lovforslagets Bestemmelser i saa Henseende, men finder det baade mest praktisk og økonomisk forsvarligt, at Brændselsnævnet ophører at bestaa til den Tid, som tidligere er fastsat. Jeg skal derfor paa Flertallets Vegne anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse og følgende anbefale de ærede Medlemmer at stemme mod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Gunnar Fog-Petersen: Som allerede af den ærede Ordfører (Bækgaard) anført har Mindretallet gjort nogle Bemærkninger i Betænkningen om Optændingsbrænde, idet man fra Mindretallets Side har næret nogen Bekymring for, at der ikke skulde blive skaffet Kommunerne tilstrækkeligt heraf. Det er Mindretallets Hensigt ved disse Bemærkninger i Betænkningen at henlede Administrationens Opmærksomhed paa dette Forhold. Jeg vil antage, at det da vil være givet, at man ved Administrationen af § 1 har sin Opmærksomhed henvendt paa ved Hugst af Brænde ogsaa at skaffe den fornødne Mængde af til Optænding egnet Brænde til Stede.

Mindretallet stiller til Ændringsforslag, som indsætter Brændselsnævnet til Administrator af denne Lov som af de tidligere Brændselslove, vi har haft. Mindretallet kan ikke erkende, at Forholdene i Øjeblikket er saadan eller for Fremtiden ser ud til at blive det, at en alsidig Administration ved Hjælp af sagkyndige ikke længere skulde være paakrævet. Naar der i dette Lovforslag fastsættes Pligthugst, skal denne Hugst fordeles paa de enkelte Amter og indenfor disse paa

de enkelte Ejendomme efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler under Hensyntagen til Skovejendommenes nuværende og fremtidige Ydeevne. Det er et noget andet Princip end i de tidligere Brændselslove, og det vilde ganske sikkert være til almindelig Betyggelse, hvis Administrationen laa i de samme kyndige Hænder, som hidtil har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, og Rigsdagen gennem sine Repræsentanter i Brændselsnævnet fik fornøden Indflydelse paa dette Arbejde. Det samme kan siges om Bestemmelserne i § 2, hvor Indenrigsministeren bemyndiges til at forbyde Skovejerne at foretage Hugst ud over Pligthugsten og ogsaa berettiges til at give Dispensation herfra. Endelig vilde det ogsaa være af stor Betydning, at Brændselsnævnets Erfaring og Indsigt bibeholdtes, naar der skal fastsættes Maksimalpriser paa de forskellige Sorter af Brænde. Det vil være af stor Værdi for Rigsdagens Afviklingsudvalg, at det, naar Sagerne kommer til at foreligge for Rigsdagen, ved, at de da er alsidigt, sagligt forberedte, saaledes som de har været det tidligere, og at Rigsdagen gennem sine egne delegerede har haft Indflydelse paa denne Forberedelse.

Af disse Grunde finder Mindretallet det urigtigt paa det nuværende Tidspunkt at stryge Brændselsnævnet, og det har derfor sluttet sig til Brændselsnævnets eget Udkast til et Lovforslag, hvor Brændselsnævnet selv mener — i Modsætning til, hvad det tidligere har ment —, at dets Arbejde, som Forholdene nu er, bør fortsættes ud i Fremtiden. Mindretallet maa derfor opfordre ærede Medlemmer til at stemme for de stillede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Den ærede Ordfører (Bækgaard) omtalte Bjergfyplantagerne, og jeg skal gentage den Udtalelse, jeg fremkom med ved Sagens første Behandling, hvoraf det vil fremgaa, at man i særlig Grad paatænker at bruge disse Bjergfy til Optændingsbrænde. Den ærede Ordfører omtalte ogsaa, at efter at Udvalget havde undersøgt Sagen, var man kommet til det Resultat, at man vilde indrømme, at der var særlige Forhold, der gjorde sig gældende for København og Frederiksberg, hvilket har medført, at Lovforslagets § 4 er formet, som den er. Det er meget rigtigt. Disse særlige Forhold er bl. a. det, at København og Frederiksberg ikke hidtil har været inde under Fordelin-